

I østen stiger solen op

B.S. Ingemann
(1789-1862)

C.E.F. Weyse
(1774-1842)
Arr. A.P. Berggreen

Sopran
1. I ø - sten sti - ger so - len op, den spre - der guld på sky, går

Alt
1. I ø - sten sti - ger so - len op, den spre - der guld på sky, går

Bas
1. I ø - sten sti - ger so - len op, den spre - der guld på sky, går

S.
o - ver hav og bjer - ge - top går o - ver land og by.

A.
o - ver hav og bjer - ge - top går o - ver land og by.

B.
o - ver hav og bjer - ge - top går o - ver land og by.

2. Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

3. Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

4. Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem,
som østens vise fandt.

5. Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

6. Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.

7. Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!